

A TÖRVÉNY CSELEKEDETEI NÉLKÜL

2014. szeptember 7.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Ma bemutattunk egy kisbabát az Úrnak. Ennek kapcsán elmondom nektek, amiről tegnap is beszéltem az imakörön. Az Efézusi levél 5. fejezetében tanítja az Úr, hogy a család és a gyülekezet az *alapja* minden isteni *áldásnak*, nem pedig a törvény. Tehát a *gyülekezet alapja a család*, a férj és a feleség, akik házasságot kötnek.

A *férj vezetősége* alatt, akit a Szent Szellem vezérel, beilleszkednek a helyi gyülekezetbe. A pásztor szent vezetése, a családról való imádságok, a gondviselés együttesen hoznak növekedést, és így növekszik Krisztus egész Teste a tagok által. Tehát nem törvényt szabott nekünk az Úr, hanem elmondta a *mikéntjét* annak, hogyan van a *növekedésünk*.

Az elkövetkezendő hetekben több házasságkötésre is sor kerül majd. Tegnap is beszéltem erről, hogy mennyire fontos a házasság. Nem törvényeket tár Isten elé, hanem elmagyarázza, hogy milyen rend szerint szeretné látni azt, amit Ő teremtett.

A Szent Szellem árad, és szeretné vezetni a szenteket. Ezt a vezetőségen keresztül is teszi. Annak idején kettőszáznyolcvan volt, akik szerették volna Mózeszt elmozdítani a vezetőségi tisztéből. Ők voltak Izrael vezetői.

Mondják némelyek: Nekem is működik a Szent Szellem, ne járj be a gyülekezetbe, gyere be az én kis házi csoportomba. Sajnos sokan vannak, akik elvétik itt. Amikor Magyarországra jöttem, a szolgálatom elején nem voltak még igei pásztorok, és a gyülekezetek nagyon jól érezték magukat, e nélkül is boldogok voltak, de nagy zűrzavarban voltak.

Ha Isten *akaratába* akarsz kerülni, akkor azt javaslom, hogy mindenképpen *csatlakozz be* valamelyik *helyi gyülekezetbe*, a mi felkent pásztoraink szolgálata alá, mert ez Isten akarat.

Amiről ma tanítani szeretnék... Sokat fogunk időzni a Róma levélben, a kezdő Igénk:

RÓMA 3,28.

28. Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

A kegyelemről tanítok, a kegyelem Evangéliumáról, a páli Evangéliumról. Ha az ember a törvényeket kirúgja a házból – mint a zsidó törvényeket, a keresztény törvénykezéseket –, akkor az emberek úgy érzik, hogy elveszettek. A *vallásosak* mindenképpen elveszettekké válnak.

Olyan ez, mint mikor az ember a sűrű erdő közepén találkozik a medvével. Elkezd menekülni, a medve pedig üldözőbe vesz téged. Végül találsz egy kis kunyhót, oda beszaladsz és bezárod magad. A medve pedig dörömböl, be szeretne jutni. Azután elmegy a medve. Ekkor már ideje lenne, hogy kijöjjél a kis menedékházból.

Hányszor fog az ember átlagosan találkozni az erdőben a medvével? A legnagyobb valószínűség szerint soha. Nagyon sok kérdés merül fel, miközben erről tanítok, ezért egy tanítás alatt nem vagyok képes minden megválaszolni.

Ezért térünk már nagyon sokadszor vissza erre a témakörre. De addig fogjuk ezt a témakört taglalni, amíg mindannyian ki nem menekülünk a kis fakunyhónkból, míg ki nem jövünk onnan a menedékhelyünkről.

Ugyanilyen vallásos környezetben nőttem fel én is, és tudom, hogy nem sokan prédikálják a világban a *tiszta páli Evangéliumot*. A legtöbb körben az tapasztalható, hogy a törvényt keverve a keresztyénységgel, az Újszövetséggel prédikálják az Evangéliumot. Tehát nem a tiszta Evangéliumot szölik. A kegyelem része az örömhírnék, az Újszövetségnek – erről szól.

A Róma levél elején kezdjük az Igét olvasni, ami ezt nagyon erőteljesen taglalja.

RÓMA 1,15–17.

15. Azért ami rajtam áll, kész vagyok néktek is, akik Rómában vagytok, az Evangéliumot hirdetni.

16. Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek.

17. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.

A 16-os vers kijelenti, hogy az Evangélium nem más, mint *Istennek ereje*, minden hívőnek üdvösségére. Ez a *megigazultság* pedig hitből hitbe jelentetik ki. Ez annyira tiszta és egyszerű, hogy elsőre talán túl szépnek tűnik, hogy igaz lenne. **Tehát az Evangélium Istennek ereje az üdvösségre. Ez a görögben a sozo szó.**

A Róma 10,10-ben ugyanígy találkozunk ezzel a szóval, ahol azt tanuljuk, hogy *szívvel* hiszünk a megigazulásra, *szájjal* teszünk pedig vallást az üdvösségre. Ott is a *sozo* szó áll. **Ez a szó: sozo, a görögben jelenti az oltalmunkat, a védelmünket, a megszabadításunkat, a gyarapodásunkat, a gyógyulásunkat.**

A *kegyelem Evangéliuma* nem más, mint az az Evangélium, ami *eredményeket szül* az életünkben. Az Evangélium *többről* szól, mint valami vallásoskodásról, amit az életünkben tanítanának nekünk. Ezért most a Galata levélhez lapozzunk a Bibliában.

GALATA 1,1–4. 6–7.

1. Pál, apostol, nem emberektől, sem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta Őt a halálból;

2. És a velem levő összes atyafiak, Galácia gyülekezeteinek:

3. Kegyelem néktek és békeség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

4. Aki Önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.

Tehát nem érdemeltük ki ezt a cselekedeteinkkel, mert a *meg nem érdemelhető*, a ki nem érdemelhető *isteni kegyelemből kaptuk*. Nem szolgáltunk rá erre a kegyeltségre.

Az Evangéliumot Isten Pálnak kijelentésben adta, ő ezt prédikálta. A legvallásosabb rétegből való rabbinak tanult Pál, és valószínűleg rabbi is volt, rabbiként szolgált, és mind a 613 törvényrendeletet, parancsolatot ismerte. Mindezt tehát jól ismerte és megértette. Mégis a *világba kimenvén* a kegyelemről kapott kijelentést, az *igazságot hirdette*, amit a Messiástól kapott, a Krisztus Jézustól.

GALATA 1,6–7.

6. Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.

Pál itt arra utal, hogy az Evangélium, a *kegyelem Evangéliuma*.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus Evangéliumát.

A kegyelem Evangéliuma tehát *előhozza* az életünkben a gyarapodást, a gyógyulást. Ez nem egy másfajta Evangélium, hanem ugyanannak a kegyelemnek, a kegyeltségnek az Evangéliuma. A Krisztus Evangéliuma. És ma is ugyanúgy meg kell támadnunk azt a *vallásos* felépítményrendszert, amit Pál is tett abban az időben, ami *nem az Evangélium*.

A Bővített fordítás szerint olvassuk:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,24. AMPLIFIED

24. De ezek közül egy sincs, ami kimozdítson, kibillentsen engem, sőt még az én életemet sem becsülöm drágábbnak, becsesebbnek; csak hogy az én futásomat megfuthassam örömmel, és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézus nekem adott, amellyel megbízott, hogy hűségesen tehessek bizonyosságot Isten kegyelmének jó híreről (az Evangéliumról), meg nem szolgált / érdem nélkül való kegyeltségéről, szellemi áldásáról és irgalmáról.

Tehát az Evangélium nem más, mint *Isten kegyelmének kijelentése*, Evangéliuma. És ezt a kegyelem Evangéliumát az Úr Jézus *Krisztustól* vette. Mi pedig keressük, hogy minél jobban megérthessük ezt.

Hosszú évekig másfajta Evangéliumban voltunk, és próbálunk minél erőteljesebben *váltani*.

GALATA 1,7–10.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus Evangéliumát.

8. De akár mi, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, átkozott legyen.

9. Amint előbb mondtuk, most ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.

<i>Kétszeres átok állt elő, ha az ember másfajta evangéliumot hirdet, hacsak nem a kegyelem Evangéliumát hirdeti. Viszont, ha az ember a kegyelem Evangéliumát hirdeti, akkor kétszeres áldásokban részesül.</i>

Ez az Evangélium tehát a hirdetésében nem így hangzik, hogyha nem olvasod a Bibliát, és ha nem teszed ezt és azt, akkor a pokolba kerülsz. Tehát a törvényeket és a kárhoztatásokat *ki kell zárni* az életünkből. Az ördögnek az „evangéliuma” a kárhoztatásokban van, és az meggyilkol minket. Szégyenérzetet hoz ránk, hitetlenségeket szül, kétségeket hoz.

Ezt az (páli) Evangéliumot Isten a *szívünkre írta*. Mindaz, amire szükségünk van, az ott bent el lett helyezve a szellemünkben. Ha egyetlen problémánk valaha is felmerül, az a *fejünkben* lesz. Tehát megvan ez itt nekem belül. De amit a vallásosság tett az emberrel, az abból áll, hogy másként gondolkodik ezekről. A vallásosság táplál minket ebbe az irányba.

Mindaz, amire valaha *szükségünk* lesz, az már a szívünkbe el lett *helyezve*, és azt is tudjuk, hogy mindez igaz is. Ezért kell megújítani az elménket. Ez pedig egy életre, az egész életünkre kiterjedő folyamat.

GALATA 1,10.

10. Mert most embereknek engedek-e, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.

Aki az emberek tetszésére kíván lenni, az nem fogja felvállalni azt, hogy ezt az első hallásra túllontúl szép Evangéliumot hirdesse.

Amikor Thaiföldön jártam, próbáltam beszélni a pásztorral és a feleségével, akik egyszerűen nevettek rajta. Azt mondták, hogy ez a legfurább dolog, amit valaha hallottak. Azt válaszolták, hogyha ezt elkezdenék prédikálni az embereknek, akkor elkezdenének szabados, kicsapongó életet élni. Pontosan az ellentéte az igaz, mert a bűn ereje a törvényben van.

A kegyelem Evangéliuma *nem ad felhatalmazást* arra, hogy csak cselekedjétek a bűnt. A bűnt előtte is cselekedtétek, amíg a világban voltatok, mindenféle engedély nélkül. Hanem ez annak az *útvonala*, hogy hogyan lehet eloldani, *kiárasztani* Isten erejét az életünkre.

Ez az *egyetlen* lehetséges út arra, hogy *Isten erejét* a kegyelem Evangéliuma által *kiáraszszuk* az életünkre. Ez az erő fog minket *képessé* tenni arra, hogy azokat az áldásokat elvehessük, amelyeket nem érdemeltünk ki. Isten kegyelmségéből *nyerjük el* ezeket egyszerűen azért, mert *kedvezett* nekünk és *megáldott* minket.

RÓMA 1,17.

17. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.

Isten megigazultsága *hitből hitbe* jelentetik ki. Felfigyelsz-e rá, hogy nem törvényből törvényre lesz ez kijelentve? Vagy jó cselekedetről jó cselekedetre haladva fejlesztjük ki az igazságot. Hogyan van kijelentve? Hitből hitbe. Ugyanis, amikor *újjászületünk*, akkor megkapjuk a *hit mértékét*. A Róma levélben olvassuk ezt.

RÓMA 12,3.

3. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

Ezt követően gyakorolnia kell magát az embernek a hitben, és általa növekszik. Vannak olyan testvérek az Úrban, akik teljességgel félreértették ezt a hitet. Ugyanis, ha minden *hit* ott lenne már, akkor miért lenne szükség a *hit ajándékára*? Azért, mert a teljes hit még nincs ott. A hitet fejleszteni kell, a *hitizmainkat erősíteni* kell. Ugyanez a helyzet a Szent Szellemmel való munkánkra, Ő változtat minket el dicsőségről dicsőségre.

Tehát, amit szeretnék, hogy most tisztán értenénk, hogy a mi elváltozásunk hitről hitre van, és nem egyik cselekedetről a másikra. Tehát nem az egyik jó cselekedetről a másikra lépés által van ez a megigazultságunk.

Mert Jézus megigazított minket, és ezért *igaz módon* állunk Isten előtt. És nem azért igazultunk meg Isten előtt, mert tanulmányozzuk a Bibliánkat, vagy mert gyülekezetbe

járunk. Vagy mert tizedet fizetünk, vagy mert jó cselekedeteket cselekszünk. Mi megigazultak vagyunk Isten előtt.

Egy megdöbbenő tényt fogok most itt mondani. Creflo Dollar a tévében mondta, nagyon bátor kijelentés hangzott el tőle egy konferencián. Hogy a *bűn nem fogja leállítani Isten erejét az életedben!* És a *bűn jelenléte nem fogja leállítani a megszabadítást sem az életedben!*

Én is tapasztaltam ezt a pásztoraink és az evangélista szolgálóink között, miközben láttam a felnövekedésüket. Már szolgáltak, azonban szinte minden megtalálható volt az életükben, amit tévesen csináltak, de *helyrehozták* az életüket az évek során.

Ami *le fogja állítani* Isten erejét, az a következő: amikor elkezdünk bízni a *saját jó cselekedeteinkben*. Mert a vallásosak azt tanították nekünk, hogy jó dolgokat kell cselekednünk ahhoz, hogy... Körülbelül húsz évvel ezelőtt volt egy párbeszédem.

Odajött hozzám egy ember és azt mondta: legalább ötven evangelizáción részt vettem eddig. Isten valahol elvéti, hogy kit is gyógyít meg. Legalább ötven összejövetelen részt vettem, de nem a szentségben élőket gyógyítja meg Isten, akik keresztet hordanak, meg helyesen öltözködnek, hanem a kivetetteket és a szenvedélybetegeket gyógyította meg.

Kérdezem én, hogy Isten Izraelt azért szabadította ki Egyiptomból, mert annyi jót cselekedtek volna? Nem. *Isten jósága* volt az, ami erre indította Őt. Tehát nem azt kapjuk, amit megérdemeltünk volna. Ők sem azt kapták, amit megérdemelték volna.

A *kegyelem* pont arról szól, hogy Isten azt adja neked, amit *nem tudtál volna kiérdemelni*. A *törvény* alatt azt kapod, amire *rászolgáltál*. A *kegyelem* alatt pedig bőségben kapod a meg nem szolgált, *ki nem érdemelt kegyelmét* Istennek.

És Isten nem fogja visszavonni, vagy elvenni tőled az erejét azért, mert „bűnben” éltél a világ szóhasználatára szerint. Az egyik oka ennek az, hogy neked *már megbocsáttattott*. Mikor? Kétezer évvel ezelőtt, a múlt, a jelen és a jövő minden cselekedete, mert Isten ismeri a dolgok végét a kezdetektől.

Ezt úgy lehetne legjobban elmagyarázni, hogy Isten az *örökkévalóságban* van. Ott valójában *nincs múlt és jövő*. Mi pedig egy *időzónában* vagyunk, de ebből hamarosan ki fogunk lépni, mert a *gyülekezeti korszak vége felé* vagyunk. A jövő esztendőben, szeptember 24–25-én végére érünk az *utolsó Smita* ciklusnak.

Ha akkor nem történik meg az elragadtatásunk, mondom neked, hogy valószínűsítem majd azt, hogy a megpróbáltatások első három és fél évének az idejét fogjuk akkor már itt lent taposni a földön. Én pedig nem hiszem, hogy akkor még itt leszünk, mert a nagy *megpróbáltatások ideje* borzalmas lesz. Meglátjuk majd, hogyan is lesz.

Az emberek a világot szeretik inkább, mint Noé napjaiban is. Élték az életüket, házasodtak, és ugyanígy teszik ma is az emberek. Ahogy Noé napjaiban is volt, úgy lesz az Úr eljövetelekor is, az idők végén. Tehát visszafordulunk a kegyelem Evangéliumához, mert ma ezt szeretném elmagyarázni.

Egy vallásos törvényekben élő embernek nagyon nehéz elmagyarázni, hogy Ábrahám négyszázharminc évvel a törvény előtt élt. Akkor még nem volt törvény, és így nem volt lehetősége a bűnre sem. Nem tudta elkövetni azt – ezt írja a Biblia. Négyszázharminc évvel a törvény előtt, ugyanis akkor élt.

Miért adatott akkor a törvény? Isten azért adta az embernek a törvényt, hogy megmutassa, hogy *saját erejéből képtelen* Isten előtt igazán élni, és ezért szüksége van Jézus Krisztusra, a Megváltóra. És nincs egy cselekedet sem, ami képes volna minket megigazítani. Ezeket az Igéket is végig fogjuk olvasni.

A *törvényből* nem tudunk *hitet sem nyerni*, ha esetleg magunkra nézve érvényesnek vonatkoztatnánk. Nem lehetséges a törvényből hitet nyerni. Abban az időben Isten az embertől engedelmességet követelt.

És nem lehet keveréket venni belőle, hogy elvegyítjük, egy kicsit a törvényből, egy kicsit a kegyelemből. Isten nem szereti ezt a vegyítést. Nem bíznak meg valójában az emberek Istenben, hogy képes valakit megváltoztatni.

Láttunk most olyanokat, akik húsz-huszonkét évvel ezelőtt születtek újjá, és most jönnek be a gyülekezetbe. Mi történt az életükben? Valaki *munkálkodott ott belül* ebben az időben bennük, és megváltozva jönnek vissza. A Tanító munkálta őket. Krisztus szerelme szorongatta őket és az Ő szerelme soha nem ér véget.

EFÉZUS 2,8.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

Mit tudunk tenni, hogy kiérdemeljük az üdvösséget? Mit ír az Írás, hogyan nyerjük ezt el? Hit által. Amit Isten *már elvégzett*, arra kell nekünk *választ adni*. A kegyelem gondoskodott arról, hogy mindaz, ami elvégeztetett, az a számunkra rendelkezésre álljon.

Nekünk csak el kell azt *venni*, és meg kell, hogy *nyilvánuljon* az életünkben. Hogyan? Hit-ről hitre. Isten adott nekünk *kegyelmet* és azután adott mellé *hitet*. Nem töletek van – mondja.

A bibliaiskolánkban nagy harcok folytak ezen, hogy akkor most melyik van Isten ajándékából előbb: a kegyelem, vagy a hit? Mire vonatkozik ez az ajándék? Mi a válasz? Mind a *kettő*. Szakadások jöttek ezen elő. Milyen ostoba is tud lenni az ember! Nem a saját cselekedeteinkből üdvözülünk.

JÁNOS 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki, hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Mi a helyzet akkor a bűnnel? – teszik fel az egymillió dolláros kérdést az emberek. A bűn *nem fogja eltörölni* a mi igazságunkat, mert nem vagyunk a törvény alatt! Mi is Isten koncepciója, mi az Ő látása a bűnről? Hogyan vélekedik ma a bűnről? Ezt kell megértenünk.

A *törvény alatt* azt mondta az Ő népének, hogy ennek a törvénynek kell engedelmeskednetek. Ha ennek engedelmeskedtek, akkor nekem engedelmeskedtek.

Az *Újszövetség alatt* pedig azt mondja, hogy légy azzá, amivé tettelek téged! *Válj azzá*, amivé én tettelek téged, mert az mind benne van a szellemedben. Ki kell azt imádkozni nyelveken, Istennek a kijelentett tervei jönnek így elő. Valaki a bűnt cselekszi, az a törvényteleniséget is cselekszi.

1JÁNOS 3,4.

4. Valaki a bűnt cselekszi, az a törvényteleniséget is cselekszi; a bűn pedig a törvényteleniség.

A törvény melyik részére utal, melyik törvényre? Nézzük meg az Igét.

JÁNOS 15,12.

12. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szeretlek titeket.

Ugyanígy a következő versben:

JÁNOS 13,34.

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

Jézus azt mondja, hogy az *én parancsolatomat* adom. Úgy szeressétek ti egymást, ahogy én szeretlek titeket.

És a János 15,12-ben pedig egy *új parancsolatról* beszél. Ez a parancsolat még mielőtt Jézus a kereszten szenvedett volna, és meghalt volna értünk, akkor adatott nekünk. Nagyon kedves igeversem, talán a legkedvesebb a következő:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,33.

33. Mint a második Zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te, ma nem-zettelek Téged.

(Nagyon sok gyógyulás van, miközben hallgatjátok az Igét.) Tehát Isten *feltámasztotta* Őt a halálból, és új teremtként hozta elő Őt. És még ehhez hozzá kell tenni, hogy mi *Övele együtt feltámadtunk* a halálból. Mi meghaltunk *Övele*, és együtt feltámadtunk *Övele*. És azt a kettőt *egyé tette*, azokat, akik a *törvény alatt* voltak, és azokat, akiket a *kegyelem alatt* új teremtként lettek.

RÓMA 5,1. 17.

1. Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,

Hogyan igazultunk meg? *Hit* által. Jézus vére által volt ez a megigazulásunk. Semmi törvény, és semmi cselekedet nem kellett hozzá.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; menyinyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

A *kegyelmet* bőségében elvették, a *megigazultság* ajándékát pedig megragadták. Ha nem ragadod meg ezt az ajándékot, akkor nem tudsz uralkodni. Mert ez egy *ajándék*, ami azt hozza neked, hogy *uralkodni* tudsz az életben. Olyan hatalmas hatalom adatott nekünk, hogy el sem tudjuk mi magunk azt képzelni az egyszerű elménkkel.

Egy pásztor beszélt nekem az alkalom előtt egy UFO megtapasztalásáról. Mondom neki azt az újságot, hogy az egy angyal volt. 2,30 m magas volt, akkor az csak egy angyal lehetett. És azért adja nekünk az Úr ezt a megtapasztalást, hogy ráébredjen minket a szellemi dolgokra, hogy végre felébredjünk. Egy lebegtetés megtapasztalásban volt része egészen hajnalhasadásig. Biztos, hogy elkészítette az Úr a szívét az üdvösségre. Akkor még nem volt újjászületve.

RÓMA 4,24–25.

24. Hanem miérettünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat: Jézust a halálból,

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Vagyis a világosságban, a mi *új parancsolatunknak* a fényében, és a *megigazultság* ajándékában – tehát két dologról van szó. Megigazultságunk ajándéka az, hogy valóban megigazított minket Isten. Egy új parancsolatunk van, és így olvassuk el ezt az Írást.

1TIMÓTHEUS 1,9.

9. Tudván azt, hogy a törvény nem az igazért van, hanem a törvénszegőkért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a latrokért és fertelmesekért, az atya- és anyagyilkosokért, embergyilkosokért.

Tehát nem a megigazultért adta Isten a törvényt. Ugyanis mi újonnan születettek vagyunk. A kereszthalál után ezek szellemi valóságok. Szellemi tények, hogy mi *új teremtetések* vagyunk, és a törvény nem azért van, hogy a megigazultat zabolázza.

Ha az ember ezeket az igehelyeket kiragadja a helyéről, össze-vissza fűzi, vagyis tévesen hasogatja, akkor belekerülhet egy *vallásos zűrzavarba*. Bele lehet a Bibliába úgy mélyedni, hogy még több törvényt szabunk magunkra, mint előtte. Hogy a tevét elengedjük, az elefántot pedig bekapjuk – van egy ilyen mondás.

RÓMA 5,5.

5. A reménység pedig nem szégyení meg; mert az Istennek szerelme kitöltött a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

Vagyis Istennek ez a *szerelme* kitöltött. A Szent Szellem által öntetett ki a szívünkbe. És ez a drága Szent Szellem nekünk adatott. Mi *újonnan születettek* vagyunk, bennünk ott van jelen ez a *szeretet*. Jézus ezt a törvényt már nekünk adta, mielőtt a kereszten meghalt volna.

Az *önzőségből* kifolyólag születik a legtöbb bűn, mert az pont az *ellentéte a szeretetnek*. Például a kapzsiság. Ha az ember szeret, akkor *ad a másiknak*. Isten úgy szerette a világot... – Lásd meg, hogy kit? A világot. Az egész világot ezzel a szerelemmel szerette.

A 2Korinthus 5-ben is olvasod, hogy a *világgal engesztelődött* meg. A szeretet *ad*, az önzőség pedig magának *elveszi*, visszafogja, visszatartja, mert az ember csak saját magára gondol, csak saját maga érdekli. A szeretet pedig gondoskodik a másiról is.

1JÁNOS 4,8.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

Az *Isten szeretet*. Amikor Istentől megszülettünk, akkor az Ő természetéből születtünk meg, vagyis a *Szeretettől születtünk* meg. Mi pedig a Szeretetnek a leszármazottjai vagyunk, és a *szeretet-természet* gondoskodik a másiról. És a szeretetből fakadó cselekedetek nem lehetnek a bűn fogalmában.

Istennek a *szeretete* tiszta és igaz, az valóságos. Az mindig *felemeli* az embert, és felruhazza erővel, megáldja. Ez Isten szeretete, *megáldja* a másikat. Ez a Tanító bennünk, ez egy gyümölcs, a *szellem gyümölcse*, amely növekszik. Vagyis a szeretetben növekszünk.

TITUS 2,11–12.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

Tehát Istennek a kegyelme az, amely megjelent, és ez a *kegyelem tanít* minket, hogy hogyan kell *elváltoznunk* dicsőségről dicsőségre, hogy miként kell igazán és szentül élnünk,

ebben a jelenvaló világban – mondja az Írás. És a szeretetben *nincs félelem*. Isten soha nem fogja visszafogni, visszatartani az Ő erejét tőled. Halleluja!

Biztosan megértettétek a lényegét. Úgy érzem belül, hogy öröm szabadult fel. Tehát *két* fajtája lehet a tévedéseinknek, a *vétkeinknek*, a vétségeinknek, a hibáinknak. Nem akarom bűnnek hívni, hogy ne terheljelek benneteket kárhozzátással.

RÓMA 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteketek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Vagyis új szövetség alatt vagyunk, és *növekszünk*. Tehát, ahogy növekszünk, úgy egyre inkább meg tudjuk *különböztetni* a jót a rossz dolgoktól. És elkezdünk mozdulni Istennek a jó, a megengedő akarátában.

Vagyis itt a gyülekezetben Istennek a *jó akarátában* vagy mindaddig, amíg el nem küld téged például Kínába. Viccelek veletek, mert ott nem beszélnek magyarul. De, hogyha oda elkerülsz, ahová Isten küld, ott Istennek a *tökéletes akarátában* vagy.

Engem is elvitt így Isten a világ különböző részeire mindaddig, amíg ide pottyantott, és most itt vagyok a tökéletes akaratban. És elkezdtek a dolgok úgy működni abban a tökéletességben, mint ahogy mindig is kellett volna, hogy működjenek. Előtte minden, amihez csak kezdtem, kudarcba fulladt.

Tehát nekünk kell megbíznunk Istenben, hogy Ő majd megváltoztatja az embereket. A *kegyelem változtatja meg* őket, és ez hit által működik. Nem kell őket fejbe csapdosni azokkal a törvényekkel, hogy a törvény ezt mondja, hogy ezt ne tedd, és úgy ne tedd, a keresztények nem tesznek ilyen dolgokat, és így tovább.

Mert ezzel kárhozzátjuk őket. Igen, tesznek ők is ilyen dolgokat. Egyetlen dolog fogja megváltoztatni őket, az pedig Isten *kegyelme*, és az tanítja meg őket a *helyes útra*.

RÓMA 14,14.

14. Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja.

Egy másik a kedvenc Igéim közül: Jézus Krisztus által vagyok meggyőződve erről, hogy *semmi sem tisztátalan* önmagában, vagyis jöhet a sült hús nekem, megszentelem és megeszem.

GALATA 5,6.

6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.

A *hit a szeretet által* munkálkodik, és mi így *növekszünk* a szellemben. Tehát azok, akik egy húst azért nem esznek meg, mert az egy áldozatnak való hús volt, vagy bármi más, *korlátozzák az Urat*. *Nincs személyes meggyőződésük* az életükben az Úr dolgairól.

Én meg vagyok győződve, hogy bármit megehetek, ha megszentelem, de nem akarok akkora lenni, mint egy elefánt. Ez az igazság. Megszenteljük és megesszük. Ha valaki nem szereti a kagylót, akkor én megszentelem, és megeszem helyette, csak hozza ide nekem. ☺

<i>A megigazultság mindig arra utal, hogy Isten cselekedte azt!</i>

Új dolog következik most:

1JÁNOS 5,17.

17. Minden igazságtalanság bűn; de van nem halálos bűn is.

Vagyis minden igazságtalanság, minden hamisság bűnnek számít, de semmi nem tisztátalan önmagában. Tehát, amikor a belső meggyőződés hiányzik...

Az elmúlt héten is használtam példaként Mrs Lótót. Az angyal felszólította őket, hogy menjenek ki a városból, mert az el lesz pusztítva, és *ne nézzenek hátra*. De mivel Lót felesége valamit elfelejtett, visszafordult, és látta, hogy Szodoma és Gomora milyen pusztulásnak van kitéve. És ahogy visszafordult, *azonnali ítélet* sújtotta, az életébe került, sóbálvánnyá vált.

Másrészt viszont fent a hegyen Ábrahám az egészet *végignézhette*. Neki ugyanis nem adatott arról parancsolat, hogy azt ne tegye. Lót feleségének szólt az Úr, és mivel ő nem az alapján cselekedett, ezért ítélet jött rá.

Tehát semmi nem tisztátalan önmagában, mondja ezt itt Pál, hacsak valaki annak nem tartja. És hogy valaki másnak a gyenge hitét, vagy gyenge meggyőződését meg ne rontsam, inkább nem eszem húst akkor. Ettem már Izraelben is sertésszeletet, ott most már lehet enni, a világ fogyasztja a sertéshúst.

Térjünk oda vissza, hogy mit jelent nekünk a megigazultság. Istennek az igaz cselekedeteit jelenti. Azt jelenti, hogy azokat, amiket Isten bennünk elhelyezett, azokat cselekedjük. Mindaz, ami nem hitből van, bűne az annak. (Róm. 14,23) Ennek a fejezetnek az utolsó verse ez.

A hit azonban szellemből jön elő. A *hit jön* hozzánk, hallásból, a hallás pedig Isten Igéjéből. (Róm. 10,17) Az Igéből, amely Szellem és élet. A hit ennek az *Igének a hallásából* jön hozzánk, amely Szellem és élet. Vagyis *belekerül a szellemünkbe* így az Ige, ezért vagyunk benne az Igében állandóan.

Tehát mindegy, hogyan érezzük magunkat, *hitben* járunk, és *meglátunk* így dolgokat. Ha valaki azonban kárhoztatva érzi magát, ha eszik, mert a lelkiismerete ellen cselekedett, és ő úgy gondolta, hogy ezt nem eheti meg.

Tehát a *megigazultság* azt jelenti, hogy a *hitnek* és a *szeretetnek* a cselekedeteit cselekedjük meg.

Voltak olyan dolgok, amelyeket láttam, hogy tettek mások, vagy ettek, és én azokat nem tenném meg. Nem azért, mert gyenge a lelkiismeretem, hanem azért, mert a *megigazultság cselekedeteit* cselekedni azt jelenti, hogy azokat cselekedjük meg, amelyet Isten igazsága a mi *belsőnkben* helyezett el.

Vagyis *azon kívül* cselekedni, mint amit Isten bennünk elhelyezett, azok a cselekedetek vannak a hit és a szeretet cselekedetein kívül. Ezért kell megtalálni azokat a cselekedeteket, amelyeket a Szellem *neked adott*, a te szellemedbe.

Ezért mondja az Írás, hogy *megigazulván* hit által, *békességünk* van a mi Urunk, Jézus Krisztussal. Az én megigazultságom azt jelenti, hogy *elfogadtam a megigazítás ajándékát*. Isten engem *igazzá tett*. Miután újonnan születtem, elfogadtam Istennek ezt az ajándékát.

Sokan vannak, akik újonnan születnek, és az *elméjüket* mégis inkább azon járattják, hogy mi a bűn, és mi van a törvényből? Meg kell *tisztulniuk* ezekből a dolgokból, és a Róma 5,17

szerint el kell *fogadniuk* a megigazultság ajándékát és a kegyelmet. Olvassuk el újra ezt a verset, és nézzük meg, hogy mit kell elfogadnunk?

RÓMA 5,17.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

Mennyivel inkább *uralkodnak* az életben azok, akik a *kegyelmet bőségében* vették, és a *megigazulás ajándékát* megragadták!

Szomorú azt látni, hogy olyan sok keresztény van, akit a szegénység sújt, meg a törvény nehezedik rá, és nem tudják, hogy miért vannak azok a dolgok az életükben. Amikor újjászülettem, akkor Isten engem igazzá tett. *Örök életet* kaptam a szívembe, és *Isten természetét* fogadtam el.

Az a szeretet természet, és nem az én cselekedeteim miatt kaptam azt. Nekem nem voltak ilyen cselekedeteim. És a megigazultságban élés a *következménye* annak, hogy úgy élünk, hogy *megigazultunk*.

Mert azok fognak *uralkodni* az életben, akik ezt a megigazultság ajándékát *megragadták*, és a kegyelmet is *elvették* bőségében. Azok fognak uralkodni az életben az egy Jézus Krisztus által. Rendelkezésünkre bocsátotta Isten, de neked attól még *el kell fogadni*.

Itt van a nagy hiba, amit a keresztények elkövetnek. Nem értették meg azt, hogy őket Isten *igaznak nyilvánította* ki Jézus Krisztusban. Bátorításként akarok nektek mondani valamit:

JELENÉSEK 19,9.

9. És monda nékem: Írd meg: Áldottak azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei.

Áldottak azok, akik *meghívást* nyertek a Bárány menyegzői vacsorájára. Nagyon szomorú az, mert sokan nem látják, hogy mi maga a *menyasszony* vagyunk, a gyülekezeti Test. Ki a Krisztusnak a menyasszonya? Mi vagyunk.

Kiről van akkor szó, akik hivatalosak a menyegzői vacsorára? El kell fogadnunk ezt az ajándékot. Elfogadjuk ezt az ajándékot, mi a Krisztus *menyasszonya* vagyunk ott. Lesznek ott *más meghívottak* is, mutatja ez a vers. Tehát különböző szinteken lesznek ott a vendégek. A 6-8 ezer év alatt Istennek más választottai is voltak.

Jézus meghalt a világ minden bűnéért. Miért nem üdvözült akkor mindenki? Pontosan azért, amiért *nem fogadta el* mindenki a megigazultság ajándékát. A kegyelem meg fog változtatni téged, meg tudsz bízni abban.

Ha rátekintek a pásztorainkra – akár Európa-szerte, beszélhetek azokról, akiket régebből ismerek –, dicsőségessé válnak. A kegyelem megváltoztatja őket nagy mértékekben. Mi ugyanis *megszabadultunk* minden parancsolattól, minden törvénytől, minden szabálytól, előírástól. Egyetlen *egy* van érvényben nekünk, hogy *szeretethen* járjunk, és ez a krisztusi szeretet bennünk van, és ez *belülről indít* minket.

LUKÁCS 18,9.

9. Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak,

A *maguk erejében* bíztak, ezt akartam ebből a versből kihozni. A Róma 9-ben azt fogod látni, hogy azok a *vallásosok*, akik azt mind betartották, amit mondott a törvény, azok *nem*

igazultak meg a törvény cselekedeteiből. Mi pedig, akik *elfogadtuk* a kegyelmet, *igazzá* lettünk. Ez a Róma 9,30–32 Igékben van.

RÓMA 9,30–32.

30. Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, akik a megigazulásra nem törekedtek, a megigazulást elnyerték, mégpedig a hitből való megigazulást;

31. Izrael ellenben, mely a megigazulás törvényét követte, nem jutott el a törvény szerinti megigazulásra.

32. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a megütközés kövébe,

Mert a törvény cselekedeteiből keresték a megigazulást, és így nem jutottak el oda. Itt most megszakítjuk az igesort. Kétezer évvel ezelőtt minden bűnünk *Jézusra lett terhelve*, minden, ami velünk kapcsolatosan rossz.

Jézusnak a *számlájára* lett írva, egyszer és mindenkorra. És ezért elhatároztam, hogy a *bűnök megvallásával fel lehet hagynunk*, mert az a törvény alatt volt érvényes. Keresztényekre vonatkozóan nem olvasod a bűnök megvallását.

Tehát először furcsa volt ez, mert arra tanítottak minket, hogyha valamit tettünk, azonnal meg kellett vallani. Kenneth Hagint hallgattam a minap, és ő is az 1János 2-ből tanított: megvallod azokat, amiket bűnöknek gondolsz, de mi van például a *mulasztás bűneivel*, mert hiszen eszedbe sem jut, hogy az bűn lenne?

És ezért mutatott rá [Jézusra], hogy az egész világ bűneiért *engesztelő áldozat* az egész világ bűneiért. Azt jelenti, hogy *meg van bocsátva* nekünk. Miért kell megvallani az egyiket, és a másikat nem, amikor az egésznek része az egyik? Ezt nem vette ott észre.

A messiási zsidókhoz hasonlíthatom ezt, akik miután újjászületnek, utána visszakanyarodnak, és ugyanúgy megtartják a törvényt. A *pogányoknak* megírták, hogy nektek *nem kell semmit megtartani* ebből. De ők visszakanyarodtak hozzá. Van ennek akkor így értelme? Nincs. Mi megtisztultunk ezektől teljesen!

Tehát a pogányokhoz semmi közük nem volt. A pogányoknak Pál küldetett. Meg van ugyanis írva, hogy nincsenek görögök, és nincsenek zsidók külön, nincs férfi és nincs nő a Krisztus Jézusban. Galata 3,19-ben olvasod.

A Róma 2,29 szerint pedig az a zsidó, aki a szívben, szellemben metéltetett körül, és nem a betű szerint való körülmetélés az igazi körülmetélés. Ott találod meg a szívnek a körülmetélését. Mi mindannyian egyé lettünk, ezt Isten végezte el Krisztusban, ebben az új szövetségben. A Zsidó levél is ezt taglalja, a Galata levél is ezt hozza. Zsidóknak magyarázza ezt.

Az Efézusi levél, amely oly dicsőséges, továbbá a dicsőségről tanít a Kolosse levél. Jézus *legyőzte* az ellenség erejét, az Ő drága vére által történt. Minden, ami ellenünk íratott a parancsolatokban, az *fel lett szegezve* a keresztfára. Írja, hogy a parancsolatokban ellenünk szóló kézírás felszögeztetett a keresztfára. Akkor hogyan számíthatnák azt be nekünk *újra*?

A jövő héten folytatjuk ezt addig, amíg teljesen ki nem szabadulunk a börtöncellából, és mindenki boldog nem lesz. El fogom tehát nektek magyarázni, és miután ez elhangzott, lehet, hogy egy párszor meg kell hallgatnotok.

JIM SANDERS: A hívők új parancsolata

Az elmúlt héten nem kerekedett úgy ki, ahogy akartam. Amit az elmúlt hétre elterveztem, abból két-három üzenet kimaradt. Mindig úgy jön elő, annak függvényében, hogy ti *mit fogadtok be?* De én szabad vagyok! Aki ugyanúgy érzi, hogy szabad, álljon fel!

Egy megvallást teszünk, nagy hatalommal: *Ő maga vitte el a mi betegségeinket, elhordozta a fájdalmainkat, ezért szabad vagyok a betegségtől, a fájdalomtól, elmúltak ezek, az én hitem működik, növekszik és növekszik. Nem vagyok kárhóztatás alatt, nincs bennem kisebbségi érzet és szégyenérzet, mert Isten gyermeke vagyok, Isten fia vagyok, új teremtes vagyok, egy igazi új teremtes Krisztus Jézusban. És Isten igazságává tettem Krisztusban, ezért igazán állok Isten előtt. Jézus először szeretett engem, és én szeretem Jézust, és boldog vagyok, és szabad vagyok. Köszönöm, Úr Jézus! Ámen! Dicsőség Istennek.*

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.